

[Gerda Møller.]

hinanden, kan vi ikke have noget at indvende imod dette uddannelsesråd, selv om vi gerne, før vi tager endelig stilling til det, kunne ønske oplyst noget mere om den sammensætning, man påtænker det skal have, og den kompetence, man mener det skal kunne udøve.

Det er da klart, som vi også har hørt først og fremmest fra ordføreren for forespørgerne, at der er mange andre forudsætninger, der må opfyldes, hvis man skal nå frem til begrebet: en livslang integreret uddannelse og undervisning. Alle disse områder har hr. Ole Vig Jensen jo peget på, og derfor skal jeg ikke gennemgå dem, så meget mere som jo undervisningsministeren også har kommenteret alle disse enkelte områder.

Men at der bl.a. må en ændring af læreruddannelsen til, må være helt indlysende. De forskellige lærergrupper må have langt bedre indblik i hinandens undervisningsmetoder og -vilkår, og uddannelsen må gøres mere smidig, hvis de skal kunne undervise på en tilfredsstillende måde i et samlet uddannelsesforløb.

Jeg kunne godt forestille mig, at alle undervisere startede med en fælles grunduddannelse med praktik og pædagogik som et vigtigt led. Derved ville man få større forståelse for hinandens situation og „sprog“. I den forbindelse glæder jeg mig meget til, når vi nu har samråd med undervisningsministeren i undervisningsudvalget på onsdag, at vi så dér på ét felt skal diskutere — jeg tør ikke bruge ordet en samkøring, for det bliver der nok ikke tale om foreløbig — men hvorledes én bestemt uddannelsesgren måske kan koordineres med basisuddannelsen for folkeskolelærere. Hvis vi kan få slået hul på den byld, tror jeg, vi vil nå langt med hensyn til en læreruddannelse — men så hurtigt går det nok ikke.

Endvidere mener jeg også, det er nødvendigt at få sat en voksenpædagogisk forskning i gang. Det er der også andre der er gået ind for. Uddannelsen af voksenundervisere er i gang, men det er jo på så forskelligt initiativ, at det nok kunne være nødvendigt med en speciel voksenpædagogisk uddannelse ud over de talrige kurser i mange forskellige variationer, der i dag finder sted.

I princippet går vi i den konservative folketingsgruppe ind for den integrerede livs-

lange uddannelse, men da den, som jeg før har nævnt, ikke er billig at etablere og vi jo lever under en stram økonomi, hvad vi såmænd nok bliver ved med at gøre i mange år endnu, kan vi selvsagt ikke se bort fra, at de økonomiske overvejelser må komme stærkt ind i billedet, og at realiseringen af den livslange uddannelse må ske i takt med, hvad der til enhver tid er råd til. Desværre er det sådan, hvis man vil føre en ansvarsbevidst økonomisk politik, og det skulle vi jo gerne gøre.

Robert Christensen: Der var jo engang, da vi levede i et såkaldt statisk samfund, og det var sådan, at det, man én gang havde lært, stort set kunne række et liv igennem. Det kan godt være, menneskene var mere lykkelige dengang, det ved jeg ikke noget om, men sådan var det. Nu lever vi jo i en tid med en voldsom teknisk udvikling, som især satte ind ved slutningen af den anden verdenskrig, og som der vel ikke er noget der tyder på at vi endnu er færdige med.

Denne tekniske udvikling løber så hurtigt, at der vel i dag ikke er nogen mennesker, der kan leve et helt liv igennem på det, de engang har lært. Det vil blive nødvendigt med hyppig adgang til videreuddannelse og hyppig adgang til omskoling. Jeg har læst engang — jeg ved ikke, om det er rigtigt, for jeg kan ikke selv kontrollere det — at de unge mennesker, der i dag er færdige med en uddannelse og går ind til et stykke arbejde, kan regne med i gennemsnit at skulle omskoles to gange, inden de når folkepensionsalderen. Det vil sige, at det er noget, vi skal indstille os på i fremtiden vil blive noget meget almindeligt. Det vil også blive almindeligt med opskolinger; fag dør, nye fag opstår, og derfor finder jeg for så vidt, at det er godt, vi får en lejlighed til her at drøfte principperne i vores uddannelsespolitik.

Jeg indledte med at sige noget, som hører hen til menneskenes arbejdstid. Men det vil nok også være rigtigt i starten at sige, at vi i al uddannelse fra folkeskolen og op også skal tænke på menneskenes fritid, for vi får jo, affødt af den samme tekniske udvikling, længere og længere fritid, og for mig er det noget væsentligt, at vi lærer folk, lærer fremtidens mennesker, at bruge deres fritid — for ikke at trække det i langdrag her i